

Sygn. akt I C 646/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Lucyna Szeredy

po rozpoznaniu 26 września 2018 r. w J.

sprawy z powództwa (...)we W.

przeciwko B. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 646/18 upr.

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jaśle z 26.09.2018 r.

Powód (...)z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanej B. S. kwoty 921,68 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie, powód wskazał, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z 29.03.2018 r. zawartej z (...) nabył przysługującą wobec pozwanej wierzytelność pieniężną, wynikającą z umowy pożyczki o nr (...) z dnia 30.05.2012 r. Zadłużenie wynikające z tej umowy nie zostało przez pozwaną uregulowane, pomimo wezwania do zapłaty

i zawiadomienia o zmianie osoby wierzyciela. Na dochodzoną sumę składa się 673,91 zł tytułem należności głównej oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 247,77 zł.

Pozwana, będąc prawidłowo zawiadomioną o terminie rozprawy, nie stawiała się na nią, ani nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód (...)z siedzibą we W. zawarł 29.03.2018 r. umowę sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z (...) spółką z siedzibą w L..

W wyciągu z elektronicznego załącznika do tej umowy figuruje wierzytelność wobec pozwanej B. S., wynikająca z umowy datowanej na 30.05.2012 r. opiewająca na kwotę należności głównej 673,91, odsetki – 239 zł, koszty o zł (dowód: kserokopia wyciągu z umowy przelewu wierzytelności z 29.03.2018 r.– k. 10 - 23, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy –

k. 24).

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, wystawionym przez powoda w dniu 04.06.2018 r. ujęta jest wierzytelność wobec B. S. w kwocie 673,91 zł tytułem należności głównej oraz odsetek w kwocie 247,77 zł (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej (...) (...) k. 9).

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o powołane w treści uzasadnienia kserokopie dokumentów. Przedłożony w sprawie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, w myśl art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, Sąd ocenił jako dowód prywatny (art. 245 k.p.c.), potwierdzający, że osoba, która go podpisała, złożyła zawarte w nim oświadczenie. Dokument ten Sąd uznał za niewystarczającą podstawę dla stwierdzenia istnienia dochodzonej wierzytelności.

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Żądanie powoda opiera się na fakcie skutecznego nabycia wymagalnej wierzytelności przysługującej cedentowi wobec pozwanej B. S..

Powód, co prawda wykazał fakt skutecznego wstąpienia w prawa zbywcy wierzytelności (...) spółką z siedzibą w L., jednak nie wykazał istnienia po stronie zbywcy wierzytelności opisanej w pozwie. Zgodnie natomiast z regułą rozkładu ciężaru dowodu, wyrażoną w art. 6 k.c. powód zobligowany był wykazać nie tylko fakt zawarcia umowy cesji, lecz – wstępując w prawa i obowiązki cedenta – analogicznie jak on, dla skuteczności zgłoszonego powództwa zobowiązany był wykazać istnienie określonej wierzytelności. W materiale procesowym sprawy brak tymczasem dowodów wskazujących na zaciągnięcie przez pozwaną zobowiązań ujętego w załączniku do umowy przelewu. Zdaniem Sądu, nie stanowi w tym zakresie dostatecznego dowodu, ani automatycznie wygenerowany wyciąg z załącznika do umowy cesji, ani też oświadczenie o istnieniu wierzytelności, zawarte w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej.

Dowód w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych jest dokumentem prywatnym powodowego funduszu, który – zgodnie z art. 245 k.p.c. – stanowi jedynie dowód tego, że osoba, które go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Obowiązujący przepis art. 194 ust. 2 ustawy z 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jednolity Dz.U.2014.157) wprost pozbawia wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym.

Nie kwestionując faktu, że wyciąg funduszu - co do zasady - może stanowić podstawę ustaleń faktycznych i wyrokowania w sprawie, należało mieć na względzie, że jego materialna moc zależy jednak od jego treści merytorycznej,

a o tym rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) (vide: wyrok SN z 15.09.2011 r., II CSK 712/10, Lex 1129100). Z uwagi na nieprzedłożenie jakichkolwiek dowodów odnoszących się do treści zobowiązania pozwanej (brak umowy pożyczki) Sąd nie ma możliwości stwierdzenia istnienia dochodzonej wierzytelności, ani weryfikacji kwoty ujętej przez powoda w wyciągu.

Analogicznie rzecz się ma jeśli chodzi o ocenę dowodu w postaci wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji. Wydruk ten nie dowodzi, że cedentowi przysługiwała w chwili przelewu wymagalna wierzytelność ujęta w wyciągu. Materiał dowodowy sprawy nie stwarza również podstaw do weryfikacji dochodzonej wierzytelności co do jej wysokości. W szczególności, nie wiadomo w jakim terminie umowa została wypowiedziana, z jakim dniem roszczenie stało się wymagalne, a w konsekwencji czy dochodzone odsetki zostały obliczone prawidłowo.

Brak dostatecznej inicjatywy dowodowej powoda prowadził Sąd do uznania niezasadności zgłoszonego powództwa.

Co istotne, na gruncie art. 339 § 2 k.p.c. przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (por. orzeczenie SN z 29.05.1958 r., I CR 969/57, Lex nr 115574, wyrok SN z 15.09.1967 r., III CRN 175/67, Lex nr 707, z 15.03.1996 r., I CRN 26/96, Lex nr 24031, z 06.06.1997 r., I CKU 87/97, Prok. i Pr. - wkładka (...) s. 44, z 31.03.1999 r., I CKU 176/97, Lex nr 37430). Jeżeli zatem w świetle przytoczonych przez powoda okoliczności, brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu, sąd wyrokiem zaocznym powództwo oddala (tak SN w wyroku z 06.06.1972 r., III CRN 30/72, Lex nr 7094).

W zaistniałych okolicznościach, na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.